

Juni 2024

alek@sm.dk med kopi til p-handicap@sm.dk

Høringsvar fra DKDK over udkast til bekendtgørelse om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for voksne samt om særlige sikkerhedsforanstaltninger for voksne og modtagepligt i boformer efter lov om social service (SM Id nr.: 869863)

Vi er blevet gjort opmærksomme på denne høring og undrer os over, at vi som forening ikke er på høringslisten. Vi sender hermed et svar alligevel og opfordrer endnu engang til - som vi også gjorde i forbindelse med høringsvar på lovforslag om magtanvendelse - , at vi fremefter bliver inddraget og tilsendt høringer.

Demenskoordinatorer i Danmark har ingen bemærkninger til de regler om varighed og registrering, som fastsættes med bekendtgørelsen.

I forhold til at lovforslag om ændring af magtanvendelsesreglerne (L 188) nu er vedtaget af Folketinget bifalder vi, at muligheden for indelåsning i egen bolig ikke længere indgår i reglerne.

Vi mener dog fortsat, at flere af forslagene står i modsætning til såvel Grundlovens §71, stk. 1: "Den personlige frihed er ukrænkelig. Ingen dansk borger kan på grund af sin politiske eller religiøse overbevisning eller sin afstamning underkastes nogen form for frihedsberøvelse" som Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 1: "Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance".

Lovændringen repræsenterer et brud på en tilgang, hvor der er fokus på forebyggelse og personcentreret omsorg. Det afspejler sig fx i sammensætningen af det landsdækkende nævn med godkendelseskompetence for særligt indgribende former for magtanvendelse. Vi undrer os over, at mennesker med demens ikke er nævnt som en del af målgruppen. Samtidig mener vi, at der i nævnet bør sidde repræsentanter med tilbundsående fagprofessionel viden fra praksis og ikke kun juridisk viden.

Tiltagene stiller desuden store krav til medarbejdernes faglighed - ca. 22 procent af medarbejderne i den kommunale ældrepleje i dag er ufaglærte. Vi er fx betænkelige i forhold til muligheden for kamerakig. Vi anerkender, at der kan være situationer, hvor det kan give mening, fx i forhold til at undgå at forstyrre ved fysisk kig, når borgeren sover. Men det skal være en absolut sidste udvej, når alt andet er forsøgt, og det kræver stor demensfaglighed og konstant refleksion, at sætte denne løsning i spil. Vi er bekymrede for, om der er i den daglige praksis er tid og rum for den etiske refleksion, der skal være til stede, og om der er tilstrækkelig demensfagligt personale til dette.

På bestyrelsens vegne

Gitte Kirkegaard

Formand

DemensKoordinatorer i Danmark (DKDK)